

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Савченко Надії Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини п'ятої статті 176 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
9 липня 2018 року
№ 213-1(І)/2018

Справа № 3-242/2018(3207/18)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Савченко Надії Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини п'ятої статті 176 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Савченко Н.В. звернулася до Конституційного Суду України із конституційною скаргою (вх. № 18/3207 від 25 червня 2018 року) щодо

відповідності Конституції України (конституційності) положення частини п'ятої статті 176 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким запобіжні заходи у вигляді особистого зобов'язання, особистої поруки, домашнього арешту, застави не можуть бути застосовані до осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні злочинів, передбачених статтями 109–114¹, 258–258⁵, 260, 261 Кримінального кодексу України.

На думку автора клопотання, зазначене положення Кодексу не відповідає частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині третій статті 22, частині першій статті 24, частинам першій, другій статті 29 Конституції України.

У конституційній скарзі наголошується, що з огляду на положення частини п'ятої статті 176 Кодексу до осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні злочинів, передбачених статтями 109–114¹, 258–258⁵, 260, 261 Кримінального кодексу України, може бути застосований лише запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Автор клопотання зазначає, що такий підхід є дискримінаційним, оскільки призводить до різного ставлення до осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні злочинів однакового ступеня тяжкості.

На думку Савченко Н.В., Верховна Рада України, ухваливши Закон України „Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо невідворотності покарання за окремі злочини проти основ національної безпеки, громадської безпеки та корупційні злочини“ від 7 жовтня 2014 року № 1689–VII, яким внесено зміни до статті 176 Кодексу, звучила „обсяг права підозрюваних та обвинувачених осіб бути звільненим під час провадження“.

Апеляційний суд міста Києва ухвалою від 22 травня 2018 року, яку автор клопотання вважає остаточним судовим рішенням у своїй справі, на підставі, зокрема, статті 176 Кодексу ухвалу слідчого судді Шевченківського

районного суду міста Києва від 15 травня 2018 року, якою продовжено строк тримання під вартою Савченко Н.В., залишив без змін.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Савченко Н.В. уже зверталась до Конституційного Суду України з конституційною скаргою щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини п'ятої статті 176 Кодексу, стверджуючи про його невідповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині третій статті 22, частині першій статті 24, частинам першій, другій статті 29 Конституції України.

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 30 травня 2018 року відкрила конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Савченко Н.В. щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини п'ятої статті 176 Кодексу.

З огляду на зазначене Конституційний Суд України дійшов висновку, що має місце повторне звернення до Конституційного Суду України тієї самої особи з клопотанням щодо перевірки того самого положення закону України на відповідність тим самим положенням Конституції України, тобто наявне зловживання правом на подання конституційної скарги.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Савченко Надії Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини п'ятої статті 176 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**